

"Fællesspisning er omsorg for mennesker"

25. marts 2021

Ole Leerbeck er en mand, der kan lide at organisere og holde gryden i kog. Selvom han nærmer sig de 80 år, arrangerer han fællesspisninger, grillaftener og coronasikre frokoster i Diakonissestiftelsens Seniorboliger. Han kan simpelthen ikke lade være.

“Jeg glæder mig meget til at grille igen”, fortæller Ole Leerbeck og læner sig op ad Weberen, der for en kort bemærkning er rullet ud af sit vinterhi til ære for fotografen. Foto: Mette Frid Darré.

Af Mette Frid Darré // mfda@diakonissen.dk (mailto:mfda@diakonissen.dk)

Ole Leerbeck taler begejstret om den store grill, der i øjeblikket står i vinterhi i Diakonissestiftelsens kælder. Den har ikke været i brug siden sommeren, men Ole Leerbeck har mange planer for den og for fællesspisningen. Han bor i en af de nybyggede, gule seniorboliger sammen med sin kone Birgit. Her har han siden sommeren 2018 deltaget i at organisere fællesmåltider for de mere end 60 beboere i fællesskabet.

Og en ting er sikkert: Når Ole Leerbeck arrangerer, er maden i centrum. Og det er bl.a. her, at den store grill kommer ind i billedet:

”Vi er flere i fællesskabet, der elsker at grille. Derfor købte beboerforeningen en stor Weber gasgrill med otte brændere, hvor der er plads til 60 pølser. Så har alle beboerne i de 47 boliger mulighed for at være med, fortæller han og fortsætter, ”så dækkede vi bord med dug nede ved springvandet. Folk tog selv pølser og mere avanceret mad med. Så grillede jeg og råbte til folk, når deres mad var færdig. Det var en kæmpe succes, og når det gik højest spiste 30 personer med.”

For Ole Leerbeck er mad og det at spise sammen mere end grillpølser. Det handler også om samvær.

”Maden er så vigtig. Det betyder fantastisk meget at spise sammen i fællesskabet. Efter min mening kan man ikke tillægge det nok betydning. Man kan sige, at det er en legal adgang til at være sammen, der ikke virker kunstig. Vi alle skal jo have noget at spise, og når man gør det sammen, er det meget givende for folk. Så bliver man en del af fællesskabet på en naturlig måde.”

Ud over mad i det grønne har Ole Leerbeck også været med til at arrangere fællesspisninger i lokalerne under Diakonissestiftelsen. Men fremover står hvert hus på skift for at lave mad til alle medbeboere.

”Før corona-pandemien lavede vores hus det, der åbenbart på jysk hedder karbonader, som vi københavnere kalder krebinetter, ” griner Ole Leerbeck, der er født og opvokset på Stenbroen. ”Det er ikke helt nemt at lave mad til 50 mennesker. Man skal kunne se ud over sig selv og sit to-retters måltid”.

Flere gange har beboerne med held prøvet dinner transportable, da de store bespisninger kræver meget af de frivillige kokke:

”Jeg fandt på, at vi skulle have en Fredagsbar. Det var rigtig sjovt, vi medbragte alle sammen retter til en stor buffet. Vi startede klokken syv om aftenen, og tit og ofte blev det midnat før vi var færdige.”

Fakta:

Diakonissestiftelsen har opført 47 seniorboliger med indbygget fællesskab. De blev taget i brug den 1. februar 2018.

Lejerne skal være fyldt 55 år og må ikke have hjemmeboende børn.

Der lægges ved udlejning vægt på lysten til at indgå i det fællesskab, der er på Diakonissestiftelsen.

Diakonissestiftelsen har 157 års erfaring i at uddanne og drage omsorg for mennesker.

Månedens tema: Fælles om måltidet

I vuggestuen handler måltidet om mere end mad

(/nyheder/i-vuggestuen-handler-maaltidet-om-mere-end-mad)

Samvær på menuen

(/nyheder/samvaer-paa-menuen)

Når maden mest er til pynt

(/nyheder/naar-maden-mest-er-til-pynt)

Beboerne spiser medbragt frokost med god afstand langs Diakonissestiftelsens facade. Arkivfoto: Mette Frid Darré.

Nye boller på suppen

De mange møder med mad som omdrejningspunkt satte corona-pandemien en brat stopper for. Som det ser ud nu, må der maksimum være fem personer samlet i fælleslokalet.

Derfor tog Ole Leerbeck sagen i egen hånd og satte sidste år stole op til udendørs frokost. Beboerne havde selv madpakker med eller købte 'to go' retter i Diakonissestiftelsens kantine, og beboerforeningen stod for øl og sodavand.

”Jeg lavede grupper af ti, hvor der var en meter mellem hver stol i en stor rundkreds. Nogle gange var vi 25 mennesker samlet på den måde. Så udviklede det sig også til grillpølser om fredagen.”

Da kulden kom i sensommeren, måtte de sætte havestolene indenfor og spise hjemme.

”Lige nu gør vi ikke så meget. Men vi har en plan om at stege de første pølser den første fredag efter påske sammen med min underbo Jørgen,” smiler Ole Leerbeck.

Artikler om Seniorboligerne

Diakonissestiftelsens seniorbofællesskab fylder fem år og fejrer jubilæet med et nyt navn

(/nyheder/diakonissestiftelsens-seniorbofaellesskab-fylder-fem-aar-og-fejrer-jubilaet-med-et-nyt-navn)

Et fællesskab lige rundt om hjørnet

(/nyheder/et-faellesskab-lige-rundt-om-hjoernet)

Et tryk på knappen giver tryghed i hverdagen

(/nyheder/et-tryk-paa-knappen-giver-tryghed-i-hverdagen)

Det gode ældreliv skaber vi selv

(/nyheder/det-gode-aeldreliv-skaber-vi-selv)

Seniorfællesskaber modvirker ensomhed

(/nyheder/seniorfaellesskaber-modvirker-ensomhed)

Grillpølser på en solrig dag i august. Arkivfoto: Thomas Wittrup.

Ildsjæl med ild i rumpetten

Ole Leerbeck er ikke en mand, der sidder på sine hænder. Når han først remser sine projekter op, er det nemt at blive forpustet.

Ole Leerbecks evner for at få ideer og omsætte dem, har rod i hans fortid i det offentlige; først som forstander for to behandlingshjem i Storkøbenhavn for omsorgssvigtede børn og senere som kontorchef i Københavns Amt. Det har været stillinger, der krævede, at man kunne sammensætte et hold og koordinere arbejdsopgaver. Hans erfaringer med at arbejde med fællesskaber har ledt ham til selv at bo i et i de senere år af livet:

”Jeg lærte meget, da jeg var forstander på et behandlingshjem. Her hjalp jeg engang imellem med i institutionskøkkenet. Jeg lærte at lave mad til mange mennesker, og hvor vigtig maden er for omsorgssvigtede børn. Når man bliver ældre, betyder maden næsten lige så meget. Det holder mig i live at engagere mig. Det er en naturlig forlængelse af mit arbejdsliv og engang imellem glemmer jeg, at jeg er pensionist.”

”Jeg kan ikke lade være med at engagere mig, og nogle gange skal jeg styre mig. Jeg kan blive ved med at få ideer. De andre siger til mig engang imellem, at jeg gerne må holde en pause. Sådan har jeg altid været,” griner Ole Leerbeck. Foto: Mette Frid Darré

